

Ötnyolc A szöveg

2018/2019 I. félév

9. szám

A BARTÓK BÉLA ELMÉLETI LÍCEUM FELSŐ TAGOZATOS DIÁKJAINAK LAPJA

A tartalomból:

IRODALMI SAROK

3. oldal

Tini
könyvajánló

11. oldal

Interjú

2. oldal

Aranykőpések

9. oldal

Játékajánló

10. oldal

Milyen egy volt bartókos élete Németországban?

Ágoston-Kádár Emese Máriával beszélgettünk arról, hogy milyen is egy német iskola. Emese volt bartókos diákunk, 2017-ben váltunk meg tőle, amikor az 5. osztályt fejezte be. Most Berlinbe költözött el családjával és ott folytatja tanulmányait német nyelven.

Röviden mutakozz be, kérlek!

Ágoston-Kádár Emese Mária vagyok, volt bartókos tanuló. A Bernhard-Grzimek-Schule iskolába járok, ami a berlini Lichtenberg körzetben található. Idén a 6/c osztályban tanulhatok. Azért „c”, mert három hatodik osztály van.

Kérlek, írd le iskoládat! Kíváncsiak vagyunk, hogyan néz ki egy külföldi iskola.

Ami nagyon kreatív az az, hogy a folyosó falaira állatok vannak festve, mert egy afrikai kutató volt az iskola névadója. Az iskola területén belül, de egy külön épületben található a sportterem és hozzá kapcsolódó termek: az emeleten van a két diákköltöző, míg a tanári öltöző a földszinten található, a tornaterem mellett.

Biztos érdekes lehet annyi állat között tanulni 😊! Miben különbözik az ottani órarend?

Három szünetünk van:

- az első reggel, 8:45 és 9:00 között megtartandó, de a hosszúságát a tanár szabja meg;
- a második 9:45 és 10:00 között van, ebben mindenkinek ki kell mennie az udvarra;
- a leghosszabb 11:35 és 12:45 között van. Ebben vannak a plussz tevékenységek. Én a foci-, kosárlabda- és ping-pong körön veszek részt.

A bartókos szüneteknél hosszabbak, de mégis kevesebb van belőlük.

Szerintem is a volt iskolám szünetei megfelelőbbek. 😊

Németországban milyen az osztályozás?

Az 1-es a legjobb jegy. 10-ig halad visszafelé. Már megszoktam, de mégis furcsa volt az első hónapokban, hogy Temesváron 10-est kapok, itt meg 1-est.

Ezt tényleg nehéz lehet megszokni. Találkoztál más magyarokkal? Vannak ott magyar közösségek?

Szerencsére vannak. A Berlini Magyar Cserkészklubban veszek részt együtt kistestvéremmel. Nagyon szórakoztató és a magyar nyelvtől sem szakadok el ezáltal, ami tényleg felbátorít abban, hogy magyarul beszéljek, és hogy magyarnak tartsam magam.

Nagyon izgalmasnak hangzik egy cserkészcsapat. Nagyon kíváncsi vagyok a tevékenységükre. De ezt majd a következő riportban fogjátok megtudni kedves olvasók! Köszönöm a válaszokat. 😊

Nagy-György Emese, Berta Evelyn-Boglárka (VII.B osztály)

A lezárt láda titka

Hol volt, hol nem volt, ott, ahol a kurtafarkú kismalac túr, volt egyszer egy kacsalábon forgó palota. Ebben a palotában lakott egy király. Ennek a királynak volt három aranyhajú leánya és három gyönyörű fia. A palota kincstárában volt sok kincs, voltak ékszerek, drágakövek és volt egy lezárt láda, amiről csak a király tudta, hogy mi van benne, de senkinek se árulta el. A király gyerekei csak annyit tudtak a lezárt ládáról, hogy a kulcsa apjuk főkabórkabátjának a bal zsebében található.

Egyik reggel a legkisebb királyfi, akit Jánosnak hívtak, lement a kincstár elé. Az örök aludtak. János észrevette, hogy a főkabórkabát, ami szürke, rongyos és kissé büdös volt, ott volt előtte. Belenyúlt a bal zsebébe és kivette belőle a rozsdás kulcsot. Óvatosan elcsente az öröktől a kincstár kulcsát. Bement a kincstárba és kinyitotta a lezárt ládát. Abban volt egy ajtó. János kinyitotta. Az ajtó abban a pillanatban beszippantotta őt. Forgott, forgott a levegőben pár percig, majd észrevette, hogy egy hatalmas barlangban áll, aminek a falára az volt írva: *Ligito Notigiano*. János füstszagot érzett, megfordult. Láta, hogy egy tizenkétfejű sárkány állt mögötte. Éppen aludt. János észrevette, hogy nem is olyan messze, van egy ajtó. Amikor ki akarta nyitni, felébredt a sárkány.

– Mit csinálsz itt, atyafi? - kérdezte gúnyosan.

– Itt már semmit! *Litigio Notigiano!* - mondta János. Abban a pillanatban lehullott a sárkány összes feje.

János kinyitotta az ajtót. A falon egy felirat volt olvasható: *Tio Proteo*.

– Mit csinálsz itt, atyafi? - kérdezte egy sárkány.

János megfordult és látta, hogy ott állt mögötte a huszonnégyfejű sárkány.

– Itt már semmit! *Tio Proteo!* - felelte János. Rögtön lehullott a sárkány mind a huszonnégy feje.

Észrevett még egy ajtót. Kinyitotta. Bement. Ott volt a falon egy hosszú felirat: *Rediciana Obslitea*

Capkatua Gligardo Lessavia. János észrevett egy hatalmas ogrét.

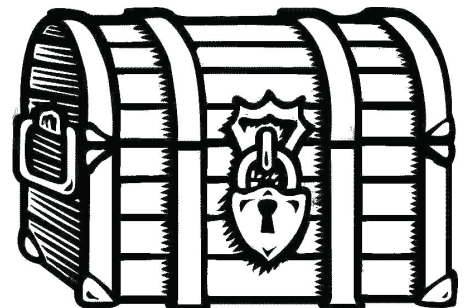
– Mit csinálsz itt, atyafi? - kérdezte az ogré.

– Itt már semmit! *Rediciana Obslitea Capkatua Gligardo Lessavia!* - mondta János.

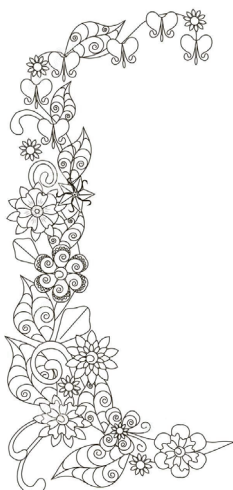
Az ogré buzogánya kirepült a kezéből és fejbevágta az ogrét, amitől az elájult. Észrevett még egy ajtót, bement. A falon egy felirat díszelgett: *Hatiaso*. Egy várban találta magát. Ott volt egy gyönyörű, barna szemű és aranyhajú királylány az egyik oszlophoz kötözve. A királyfi kiszabadította. Azt mondta:

– *Hatiaso!*

Hazarepültek. Házasságot kötöttek. János lett a király... Boldogan éltek, amíg meg nem haltak. Aki nem hiszi, járjon utána!

Péter Hanna (V.B osztály)

Láttál-e már amandinát?
Igazi színes pompát?
Ismered az icipicit?
A tüzeztollú kolibrít?

Találtál-e széncinkét?
Azt kiáltja: nyitni-kék?
Kis pacsirták repkednek?
A kakukktójást megkeresed?

Povian Alessia (V.A osztály)

Hója erdő („Pădurea Baciului”) rejtélyei

Kopp, kopp! – kopogtatott Lucy ajtaján Emily és Chloe. Lucy anyja ajtót nyitott és csodálkozva nézett a lányokra:

– Sziasztok lányok! Lucy megint áthívott házázni, vagy most írtátok a cikket?

– Nem, dehogya! MA VAN A TÁBOR! - kiáltották egyszerre a lányok.

– Jaj, ezt nem hiszem el, már megint el fogunk késni! - kapott a fejéhez Lucy anyja, és felrohant az emeletre, hogy felkeltse Lucyt, aki még mélyen aludt. A lányok közben azon töprengtek, hogy hogy tud Lucy mindig elkésni.

– Siess már, Lucy! Már megint el fogunk késni miattad! És lekéssük a buszt! - kiáltott fel egyszerre a két lány kissé mérgesen. Öt perc elteltével megjelent Harry és Henry is az ajtóban.

– Gyertek már lányok! - mondták az ikrek egyszerre. A lányok idegesen elmagyarázták, hogy még várjanak tíz percet, amíg Lucy is nagy nehezen elkészül.

– Na végre! Siessetek! Öt percünk van, majd elvisz apukám a buszhoz - mondta Harry siettetve a lányokat.

A buszt éppen csak, hogy elérték, mert már készült elindulni. Akármilyen hosszúnak is tűnt az az öt óra út, pillanatok alatt eltelt. Estére már meg is érkeztek Kolozsvár környékére, ahol a tábor volt.

– Pakoljátok ki a dolgaitokat és állítsátok fel a sátrakat a kijelölt helyekre. Egy óra múlva tábortűz lesz, úgyhogy csipkedjétek magatokat - mondta a fiatal önkéntes, James.

Fel is állítottak egy akkora sátrat, amiben öten elfértek. Egy óra elteltével már mindenki a tábortűznél gyülekezett. Vacsorára nyárson sütöttek és aztán izgalmas rémtörténeteket meséltek egymásnak. Egyszer csak a gyerekek között hirtelen felbukkant egy öreg ember, akiről később kiderült, hogy ő a tábor tulajdonosa. Az öregember is belekezdett egy különös történetbe:

– Minden évben, amikor tábort szervezünk, a gyerekek nagyrésze eltűnik. Ezeket az eltűnéseket általában a különös erdő okozza, a Hója erdő. Meg is jóslom, hogy mi fog veletek történni: hétfőn még egészen jól fog indulni a nap, de délutánra egy óriási vihar kerekedik, beleszap egy villám a fának a törzsébe, és rádől az egyikőtök sátrára. Akár tragikus vége is lehet ennek. Kedden állatköponyákat találunk a fákon és a patakban vér fog folyni. Szerdán öt gyereket az erdő magába szippant és sosem fognak előkerülni! Csütörtökön...

– Na jól van, mára bőven elég lesz a horror story, aztán rosszat fognak álmodni! - szólt közbe James, és

a gyerekeket a sátraikba tessékelté, a fura öregembert pedig ott hagyta egyedül.

A távolban még hallatszottak az öregember utolsó szavai:

– Higgyetek nekem! Én megmondtam, hogy mi lesz! Mind meg fogtok halni!

Másnap reggel nyolckor keltek és megreggeliztek. Reggeli után elmentek kirándulni, de félúton eleredt az eső, és kénytelenek voltak visszafordulni. Amikor visszaértek a táborhelyre, a vihar még erősebb lett. Mindenki természetesen a sátrába rohant az eső elől.

Henry és Harry próbálták figyelmeztetni a többieket, hogy a sátorban még veszélyesebb, mert a villám akármelyik pillanatban beleszap. Így is történt, mert egy villám beleszapott egy fenyőfának a törzsébe, ami rádől az egyik lány sátrára. Szerencsére a lányt csak egy faág érte, de azért lett pár komolyabb sérülés a karján, ezért a szülei még aznap elvitték a táborból. A nap nagyon hamar eltelt, mindenki fáradtan befeküdt a sátrába. Az öt barát csendben beszélgetett.

– Nem fura egy kicsit, hogy megtörtént, amit tegnap mondott az öregember? - kérdezte nyugtalanul Emily.

– Az csak egy véletlen volt, biztos megnézte az időjárást, és valahogy a fa is kidőlt, de semmi köze nincs ahhoz a buta történethez. Csak ránk akart ijeszteni - nyugtatta meg a többieket Henry.

– Igazad van. Na, jó éjszakát mindenkinek! - mondta Emily, és mindannyian elaludtak.

Kedd reggel közösen lementek a patakhoz mosakodni. Amikor odaértek, szörnyű látvány fogadta őket. A fákról állatok csontvázai lógtak. Mindenki elszörnyedve bámulta a bizarr látványt, aztán a patakhoz rohantak. Ott is ugyanez a látvány fogadta őket. Ekkor Henry a patakba mártotta a kezét, de víz helyett véres lett. Mindenkit kirázott a hideg abban a szempillantásban. A vezetők sem túrték ezt a látványt, a gyerekeket visszaküldték a táborhelyre, és ők ott maradtak eltakarítani a csontokat. Mikor megérkeztek, mindenki pánikba esett.

– De ..., de, hogy történhetett? - hüledezett Chloe.

– Minden, amit mondott, meg fog történni? Vagyis holnap el fog tűnni öt gyerek? És mi pont öten vagyunk! - kiáltotta Emily.

– Nem, nem fog eltűnni senki, és mi nem megyünk sehova. Akkor nem tévedhetünk el! - nyugtatta Lucy a többieket.

– Felhívjuk a szüleinket, hátha utánunk jöhetnek, ettől a helytől kiráz a hideg - mondta Harry.

– De Harry, itt nincs téroró! Még a rendőrséget sem tudjuk felhívni, ha nincs jel! - pánikoltak a többiek.

– Ezek szerint csak egy megoldás van... El kell jussunk a városba! Ki van benne? - ötletelt Lucy is.

– Ne, szerintem pont ezt ne csináljuk, így fogunk eltévedni! - ellenkezett Chloe.

– Igaza van Lucynak, más választásunk nincs. A többi táborozó gyerek szétszéledt és Jamesék még mindig nem tértek vissza a patakpartról - mondta Henry. Nehezen sikerült neki meggyőzni társait, de a végén mindenki beleegyezett, hogy másnap korán reggel elindulnak a tisztáson lévő tábortól át a Hója erdőn, a városig. Így is lett, másnap reggel nyolckor felkeltek, és kilenckor már elindultak kelet felé. Mentek, mentek, megállás nélkül. Nagy kihívás volt, mert alig volt valami ételük.

– Hogy lehet ekkora ez az erdő? Már megyünk vagy négy órája - mondta Emily.

– Álljunk meg ennél a kidőlt fánál pihenni egy kicsit! - mondta Chloe, és leült a fatörzsre.

– Na jól van, elég lesz a pihenésből! Ha még ma ki akartok jutni az erdőből, akkor nem szabad pihennünk! - mondta szigorúan Harry, és már el is indult. Estig mentek megállás nélkül, míg úgy nem döntöttek, hogy felállítják a sátrat. Raktak egy tábor tüzet is, mert Henrynek volt gyufája. Lefeküdtek a sátorba, de még tizenkét órákor sem tudtak aludni, amikor egyszer csak furcsa hangokat hallottak!

– Mi ez? Halljátok? Henry, kellj már fel! - bökdöste Emily ijedten a többieket.

– Biztos valami állat... Csak feküdj le! - mondta Henry.

– Nem, ez nem állat! Nem halljátok, ez olyan mintha valaki sírna! - kiáltotta Lucy.

– Psszt! - mondták egyszerre a többiek. Lucy teljesen bebújt a hálózsákjába, Emily pedig Henryt bökdöste:

– Henry, menj ki és nézd meg, mi történik!

– Dehogy! - suttogta Henry. – Menjen inkább Harry...

– Tudjátok mit? Fogjuk rá, hogy mind képzelődünk és aludjunk... Ok? Majd holnap amúgy is kimegyünk! - zárta le a témát Harry. Ezek után senki sem mert megszólalni. Inkább hallgattak, és minél hamarabb el akartak aludni. Reggel kimentek, és öt botokból készült baba volt felaggatva a sátor köré!

– És ezt mivel magyarázzátok? - kezdte Chloe kissé idegesen.

– Biztos ezek voltak azok a hangok, tudtam, hogy nem csak képzelődtem! - vágott vissza Emily.

– Fogalmam sincs, hogy mik ezek, meg hogy mit keresnek itt, de szerintem menjünk, hogy jussunk már ki ebből az átkozott erdőből! - mondta idegesen Henry, és szedni kezdte a sátrat. Mikor elkészültek, szintén kelet felé mentek, mert arra volt a város. Egy idő után leálltak pihenni egy kidőlt fánál.

– Ez nem ugyanaz a fa, aminél megálltunk tegnap? -

kérdezte Emily.

– De, ez ugyanaz! Ezen az ágon ültem! - kiáltotta Chloe megijedve.

– Hogy lehet? Hisz csak kelet felé haladtunk végig... - szólt bele Harry.

– Játszik velünk, ennyi az egész! - mondta Lucy.

– De ki játszik, ez hülyeség! - mondta Henry.

– Nem ki, hanem mi. Maga az erdő! - folytatta Lucy.

– Nem ez a lényeg, hanem az, hogy már két napja nem jutunk ki az erdőből! - kiabált Henry.

– És a babák? Azt mivel magyarázod? Arra is van valami kifogásod!? - köztöködött Harry.

– Ezek nem kifogások, hanem titeket akarlak nyugtatni! Nem látod, hogy félnek?! - mutatott a három lányra Henry.

– ELÉG! - kiáltották egyszerre a lányok.

– Össze kell tartanunk, ahogy eddig is és majd kitalálunk valamit, de előbb meg kéne nyugodjunk! - kiabálta Emily. Ezután egy hosszas kínos csend következett, amit megtört Chloe:

– Figyeljétek! Találtam valamit a fa törzsére vésve!

– Ez valami találós kérdés akar lenni? - kérdezte Harry.

– Fogalmam sincs, de talán ez segíthet kijutni!

– Ez egy útmutató a kijutáshoz! Olvassátok el:

**„Fordulj ötöt észak ellen,
majd teljesen hátra.**

**Még egy kicsi és odaértél
Ahová szíved rég kívánja”**

– Ez meg mégis mit jelent?

– Azt hiszem, hogy rájöttem... A számok fokokat jelentenek szerintem... - válaszolt Lucy.

– Lucy, milyen fokokról beszélsz? - kérdezte Chloe.

– Megmutatom... - Lucy elővette Harry iránytűjét, és rámutatott az apró egységekre. – Látod? Ez a kicsi vonal jelzi a fokot. Öt vonal az öt fok - mondta Lucy.

– És az észak ellen az biztos a délt jelenti - kezdték megfejtani.

– Vagyis forduljunk öt fokot délre, majd hátra arc - mondta Emily és megnézte az iránytűt.

Így is tettek, majd abba a bizonyos irányba elkezdtek futni, rohanni, hogy minél hamarabb kijuthassanak ebből a rémálomból. Ahogy mentek, egyre ritkult az erdő, és kijutottak!

Nagyon boldogok voltak, egymás nyakába ugrottak az örömtől. Henry azonnal felhívta a szüleit, akik rögtön indultak értük. Mindenki örült, hogy véget vetettek ennek.

(Lucy, Chloe, Emily)

Nagy György Emese, Bíró Fanni, Király Rebeka,
Berta Evelyn Boglárka (VII.B osztály)

Nagy Emma Dóra: Manóértekezéslet

Összegyűltünk mostan
Beszélni Zsoltról,
A kis rosszcsontról.

Ő egy okos kisgyerek,
Bár eléggé csintalan,
Verekszik a suliban,
Minden tócsába betoppan.

Javaslom, hogy idén Zsolt
Ne kapjon ajándékot.
Aki a suliban verekszik,
Nem érdemel semmit.

Egy darab csokit vehessen
ki a díszes fa alól.
Egyszer házit oldott,
Máskor pluszt is kapott.

Házit írt, de azt tudod,
hogy sokszor üti a gyerekeket?
Beragasztózza a széket,
Hogy a tanár beleüljön,
Utána már fel se álljon.

Segíteni is szokott ő,
Kölcsön ad a gyerekeknek
Tollat, radírt, ceruzát,
Ezért ő a nagy menő.

Még kölcsön ad,
De még mindig nem hallgat
sem a tanárnőre, sem az anyjára,
Így ne várjon ajándékra.

Még bocsánatot is kért
Minden rossz cselekvésért.
Azt ígérte, viselkedése megjavul,
Míg meg nem jön a Télapó.

Minden felnőttnek köszön,
Nagynak is segít ő.
Néha még a konyhából
Összeszed egy játékot.

Kaphatna egy autót még,
Ezért a sok jótettért.
Jót is csinált, nem csak rosszat,
Ezért megérdemli a kocsikat.

Milyen autót? Repülőt!
Legdrágábbat szeretné ő.
Távírányítóval irányíthatót,
ami átrepül a felhő fölött.

A legdrágábbat? Nem érdemli.
A hazugságait meséli,
hogy a Mikulás nem létezik,
Szegény gyerekek meg elhiszik.

De ha anyja mondja neki:
„Kész az ebéd, gyere enni!”
De ő nem megy addig,
Míg rajzát be nem fejezi.

Csak a rosszat mesélitek,
De azt elfelejtettétek,
Hogy ő nagyon szeret írni,
Ezért bármit el tud felejteni.

Jól mondd!
Tud ő írni, tud olvasni,
Matek példát kiszámolni.
Ajándékát megérdemli.

Akkor kapjon repülőt,
Azt a drágát és menőt.
Megérdemli, sok jót csinált,
Nagyon várja a Mikulást.

És valami meleg ruhát.
Leszállt a hideg, meg a hó,
Egy pár kesztyű akkor nem árt.
Jó lesz, ha csúszik a szánkó.

Nem hiszem, hogy jó ötlet
Nagyon hamar elveszhet,
Mikor a gyerekeket dobja
A sok fehér hógolyóval.

Akkor adjunk kiskabátot,
Szépet, meleget, és jó béleltet,
Úgyis nagyon hideg lesz,
Akkor majd jól eshet.

Jó ötlet, de múlt télen
Hátán csúszkált a jégen,
Ezért el is szakadt a kabátja,
De mire hazaért, fáj a keze, s lába.

De ő otthon csak sírt,
Vergődött és sikított.
De nem kell megijedni,
Nem volt neki semmi baja
Csak elkapta a hiszti.

De gyerekek, ne feledjétek,
Ti is csúsztok a jégen,
De még a születek is csúsztak,
Mikor ők is kicsik voltak.

És ők is rosszalkodtak,
Felborultak a szánkón,
Szakítottak el kabátot,
Mikor kint a hóban játszottak.

Csinált sok hülyeséget,
De azt tudja,
hogy a nővére és bátyja
Gondoskodik róla.

Mi vagyunk a manók,
A Mikulás segítői.
Igazságosak kell legyünk,
Jók és nem civakodók.

De meg kell azt tanulnunk,
Hogy megbocsássunk,
Mert erre való a karácsony,
Jobbak kéne, hogy legyünk.

És most meg előtte
Zsolt megígérte,
Hogy nagyon figyelni fog
a viselkedésére.

Ne feledjétek, kedves gyerekek,
Mostantól jók legyetek,
Hogy a következő évben
Megkaphassátok, amit szeretnétek.

A házik meg legyenek csinálva,
A versek bemagolva,
10 órakor mindenki az ágyban,
Az órákon már mindenki a
száját csukva tartsa.

A Mikulás észben tartja...
Mindent, ami nem volt betartva,
és a fa alatt semmi olyat nem talál,
Amit a gyerek kívánt.

Mi számomra a legfontosabb? - ötsorosok

Foci
Izgalmas. Megerősödsz.
Megnyugtat, gyorsabb leszel.
Mindenki játszhatja barátokkal naponta.
Összekovácsol.

Gyömbér Dávid, (V.B osztály)

Zene
izgalmas, nyugtató;
felpezsdít, szárnyakat ad,
mindenkié, és mégis egyedi
muzsika.

Péter Hanna, (V.B osztály)

Mese
Izgalmas, lebilincselő.
Okossá, kreatívvá tesz.
Minden korosztálynak nyugtató. Mellette
megpihensz.

Varga András, (V.B osztály)

Öröm,
mert emlékek,
boldoggá tesznek engem.
Emlékek táplálják a lelket.
Megismételhetetlen.

Szentmiklósi Anna, (V.B osztály)

Suli-jó

Volt egyszer egy iskola, neve Bartók Béla.
Van két udvara, meg ötszáz diákja. Abból két lány úgy
döntött, hogy bemutatja ennek titkos világát!

Van, aki azt gondolja, hogy menő a sulis, mert
van két udvara. Egy focipálya és egy kosárpálya. Van,
aki a tanárokat és a leadott anyagokat kedveli a suliban,
de olyan is akad, aki a jó hangulatért és barátságos
társaságért jár a Bartókba.

A diákok többsége azt mondja, hogy a reál
tantárgyak a menők, de van, aki őszinte és bevallja:
a reál tantárgyak nem kedvére valók. Olyan diákok
is léteznek, akik a szünetet tantárgynak tartják. Ha az
lenne, biztos mindenkinek tízes médiája volna. :)

Ha már a szünetnél tartunk, megérdeklődtük,
ki-mivel tölti. Vízrel vagy kávéval? :D
Egyesek csak ülnek az osztályban, mások
vázicSATáznak, kekszhabozáznak, vagy krétacsatát
vívnaK... (Tanárainkat kérjük, ne vegyék figyelembe
ezt a mondatot!)

Megkérdeztük pár kedves barátunkat, ha egy
napig tanárok lennének, mit tanítanának? Van, aki
angolt, van, aki románt, van, aki informatikát, van,
aki tornát, van, aki magyar irodalmat, van, aki zenét
oktatna.

Az iskola lehetővé teszi, hogy a tanulói részt
vegyenek különböző iskolán kívüli tevékenységeken... vagyis
diáknyelven, sokan körökre járnak. Infőkörön, románkörön,
fizikakörön, moderntáncon, vagy néptáncon vehetnek részt.

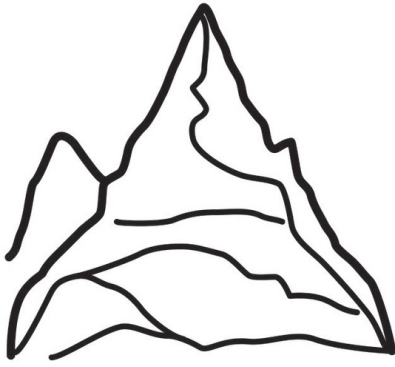
A teló mindenki szívét meghódítja... Ritka az a gyerek,
aki nem telefonozna órán. Minden ember változatos, minden
diák máskor telőzik. Ez csakis a tanártól, a tantárgytól és a lecke
leadásától függ. De van, amikor a diák kedvétől.

Amikor az iskolánkat meglátja valaki, tuti azt hiszi,
van benne egy lift. Nos, ezt a gondolatot azonnal elvetheted,
mert a suliban se lift, se hiper-szuper mozgólépcső nincs, de van
helyette sima lépcső. A Bartók Béla liciben kb. kétszáz lépcsőfok
van. Van olyan diák, aki annyira szeret lépcsőzni, hogy összesen
tizenhat lépcsőfoknak érzi.

És, hogy hány nap van a nyári vakációban? Pontosan
kilencvenkettő. És ezzel nem csak az év végéig, hanem a cikk
befejezéséig jutottunk el.

Köszike a figyelmet! Puszilunk benneteket!

Mesi és Bogi (VII. B osztály)

CSÚCSTÁMADÁS

Egy szép nyári hétvégén a Bánsági Kárpát Egyesület tagjaival kirándultunk a Déli-Kárpátokhoz tartozó Szárkő-hegységbe (Munții Țarcu), hogy megmásszuk a Szárkő csúcsát.

Korán reggel autóval indultunk Temesvárról Kishavas (Muntele Mic) irányába a Zsigoria nyeregig, ahol az autókat leparkoltuk. Hátunkra vettük a hátizsákokat és jól felöltöztünk, mivel hideg volt. A Zsigoria nyeregtől másfél órát mentünk egy szép erdei úton egészen a Kuntu meteorológiai állomásig, amely 1474 méter magasságban található.

Ott füves hegyoldalak és juhnyájak fogadtak bennünket. A ház előtt felfedeztünk egy aranyos kutyát három kölykével. Aznap délután a környéken áfonyát szedtünk, majd este a meteorológiai állomáson kaptunk szálláshelyet. Éjszaka jól lehült az idő, ezért hálósájkjainkba burkolódzva feküdtünk le.

Másnap reggel frissen és lelkesen keltünk fel. Egy jó forró tea után hátizsákkal a hátunkon indultunk megmászni a Szárkő csúcsot. Hideg volt és egy három órás túra várt ránk. A jelzéseket követve hol felfele, hol laposabb területen haladtunk. Amikor elértük a hegygerincet, leszállt a köd, és alig láttunk el az orrunkig. Miután még megtettünk pár métert, megpillantottuk a szárkői meteorológiai állomást, amely mögött ott volt a 2190 méter magas Szárkő csúcs. Nem sokkal a csúcsra érésünk után odajött hozzánk egy cica. Nagyon aranyos volt! Csoportképet készítettünk és megcsodáltuk a gyönyörű tájat, mivel a köd felszállt. A messzeségben láthatóak voltak a szerbiai, verseci dombok. A hosszú túra után megéheztünk, ezért egy szélvédett helyen leültünk uzsonnázni. A közelgő fekete felhők láttán rövid időn belül elindultunk visszafele.

A Kuntunál megköszöntük a meteorológusnak a szíves vendéglátást, és elindultunk a Zsigoria nyereg fele az autóinkhoz, miközben túratársainkkal gombát szedtünk.

Nagyon szép kirándulás volt. Örültem, hogy láthattam a természet csodáit és együtt kirándulhattam a kedves utitársakkal.

Kiss-Istvánfi Kinga (VII.B osztály)

MADÁRLESEN:

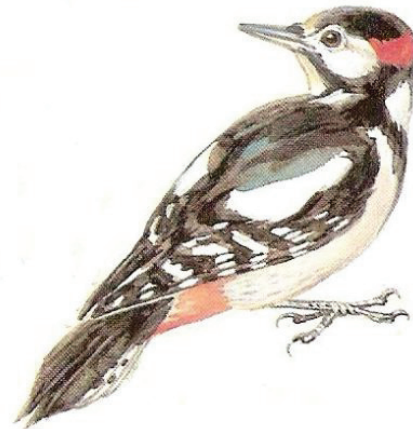
Hazaszerető, téli madarak

Mint tudjuk, vannak utazó madarak, kik könnyen megfáznak, ezért ősszel messzi vidékre utaznak. De van egy másik kategória, a hazaszerető, el nem költöző madarak. Ezek úgy szeretik otthonukat, hogy ellenállnak a sok megfázásnak, és nem hagyják el hazájukat. Ebben a cikkben ezen kategória sztárjairól lesz szó.

De mindenekelőtt, figyelmeztetlek benneteket egy madármentő akció megtételére; ez, a madáretető. Előző írásom témája a madáretető/itató volt, onnan olvashatod a készítési módját. Ha új vagy a gimiben (köszöntelek az ÖtnyolcAsokk nevében) vagy elkallódt az írásod, keress rá az interneten, sok madáretetési módszert találsz.

Temesváron sok a galamb. Ezeknek székhelye a főtér. Az a „Galambok Országá”, így egyértelmű, hogy a sok járókelő bőséges pereccel jutalmazza meg őket. Ezért a galambok NEM lesznek megemlítve, hisz olyan sok más, segítségre szoruló madár van még, akik inkább a vadvilágot kedvelik, nem az emberi jelenlétet, de az emberi segítséget biza ők sem utasítják el.

Első ilyen madarunk a **széncinege**. Ez egy védett faj, többnyire lombhullató- és tölgyerdőkben él. Kertekben és parkokban is elvan, e helyeken sokszor meglátod. A feje fekete-fehér, a hasa pedig sárga színű. Rovarokat, pókokat és olajos magvakat eszik. A téli etetőket boldogan felkeresi.

Következzen hát a **nagyfakopáncs**! E madarat vadabb, bozótos helyen találod, ahol öregebb, férges fák is jelen vannak. Ezekbe odút fúr, ahol vígan éldegél családjával. Rovarokkal, pókokkal, néha magvakkal táplálkozik. Ha hű követőm, olvasóm vagy, akkor tudod, hogy ezt a madarat is bemutattam a giminek.

Tudjátok, melyik madár a bölcsesség jelképe? Mindjárt kitarul a titok... E madár közepes nagyságú, hatalmas fülekkel és narancssárga szemekkel rendelkezik. Mezőkön, réteken, nyílt területeken sokszor előfordul, rágesálókra vadászik (többek között egerekre, pockokra, cickányokra), de hűvös teleken egy-egy kisebb madarat (mint a veréb) is bekap. Na kitaláltátok? Ő az **erdei fülesbagoly**.

A nagytól térjünk vissza az apróra. Ismerjétek meg a piciny **tengelicet**! Tarka madárkánk kertekben és gyümölcsösökben éldegél. Télen a gyomok között keres magokat, de ha nem talál, levadászik pár bogarat. Készítsétek azokat a madáretetőket, mert a tengelicnek jelenlegi sorsát a téli hideg, hó és élelem nélküliség nehezíti meg!

Ezek a legismertebb madaraink, amelyek a hideg ellenére is otthon maradnak. Fontos, hogy madáretetőket állítsunk ki, mert télen kevés ételmezt szereznek a téli hideg miatt. Hidd el, meg fogják hálálni trillájukkal!

KVÍZ

1. Milyen kategóriákra osztottam a madarakat?
2. Melyik madarak élnek erdőben a szövegben megjelenők közül?
3. Milyen állatokat szokott megenni az erdei fülesbagoly?
4. Miért olyan nehéz megélnie télen a tengelicnek?
5. Miért fontos a madáretető? Sorolj fel két fajtát belőle!

Újdonság! Megjelent a Madárlesenhez tartozó kvízzjáték is! A megoldásokat a következő részben fogod megtudni! Sok sikert, és jó madárlest!

Berta Evelyn Boglárka (VII.B osztály)

Aranyköpések

Sz. I.: Milyen négyszög az AEDF?

Diák: Háromszög

R. N. (A halottak napjáról magyaráz):

Ez az a nap..., amikor Roli befogja a száját.

Diák: Nem szimmetrikus a tojás a rajzon!

R. N.: És mi? Te szimmetrikus vagy?

(Diák1 olvassa a szöveget.)

Diák2: Hol vagyunk?

K. P. A.: Az osztályban.

(Diák játszik a banisokkal.)

I. Zs.: Kit akarsz lefizetni 50 banival?

I. Zs.: Legközelebb a templomban tartok órát!

Diák: Miért?

I. Zs.: Mert már annyiszor kértél bocsánatot, hátha ott hatni is fog!

(R. N. gyurmás ragasztót hoz.)

Diák: Az rágógumi?

R. N.: Igen. Összeragasztom vele a szádat!

Osztály: ÓÓÓ! Rekt!

Diák: Oszti, mehetek a WC-n?

K. P. A.: Miért szeretnél járni a WC-n?

Diák: Akkor a WC-be?

K. P. A.: Szeretnél állni a WC-ben? A WC-re mész talán...

Tudtátok-e ?

FASTProgramers

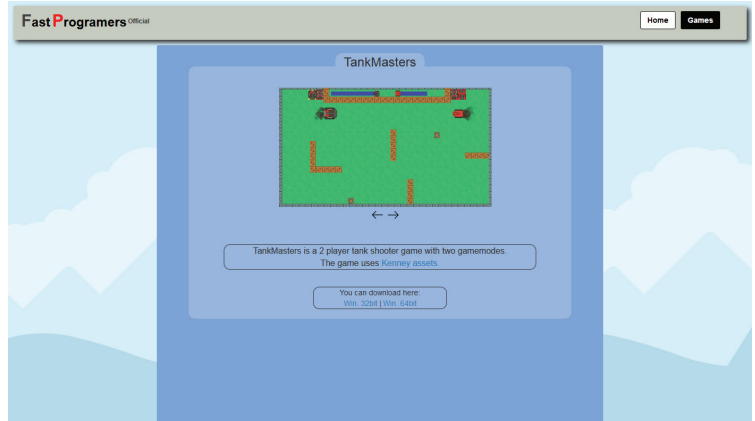
Gyorsak, intelligensek, ők azok... a Bartók atombrutál programozói!

Kik is ezek a „csúcscsúper informatikusok”? A kritizáló designer, a kecskés weboldal fejlesztő, a „stay chill” programozósegéd és a folyton feszült informatikus alkotja ezt a csapatot lelkileg. Fizikailag pedig Berta Evelyn-Boglárika, Orbán Erik, Kis Benjámín-Tibor és Nagy Ábel Gergely.

Van, aki kezdőnek nevezi őket, de valójában már egészen nagy sikerrel büszkélkedhetnek. Weboldaluk oltári kontrasztokkal és fenomenális animációkkal rendelkezik (link: fastprogramers.tk), és higgyétek el, ez nem volt könnyű munka! Erről a weboldalról tudjátok letölteni legújabb pöpec játékukat, a TankMasters-et.

Elérheted őket számos helyről: Instagram ([fast_programers](https://www.instagram.com/fast_programers)), Facebook ([Fastprogramers](https://www.facebook.com/Fastprogramers)). Ha szeretnél tőlük kérdezni, velük beszélni, írd nekik azt, hogy „Ötnyolcasokk”, és hamarabb fognak válaszolni.

Figyelmeteket köszönjük, a kérdéseket és játék letöltéseket várjuk.

(FASTProgramers programozó diákcsoport)

Játékajánló

League of Legends

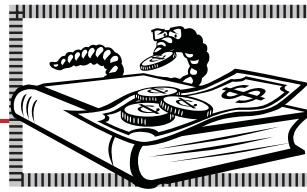
A League of Legends egy többérsztvevős játék, ahol hat vagy tíz ember küzd meg két csapatban, ami lehet öt-öt vagy három-három fős. Ez attól függ, hogy milyen Igazság Mezőn vesznek részt (magyarán, ahol meg fognak küzdeni a játékosok, vagyis egy pályán). Ha az Idéző szurdokjában vagy az Ordító szakadékban játszanak, akkor öt-öt fős csapatok lesznek, de ha a Kanyargó rengetegbe fognak egymás ellen harcolni, akkor kevesebb játékos vesz részt.

Az emberek (Játékosok) Hősöket kell válasszanak a játékon belül, akiket tudnak vezetni. Persze azoknak is van képességük, ami segítségével sebesítik meg az ellenfeleket és tornyaikat, akár csak a filmekben. Amikor mindenki kiválasztotta a saját hősét, elkezdődik a játék. Mindkét csapatnak van egy bázisa, ahol kezd, és oda is jut vissza az a játékos, aki meghal az ellenségnek köszönhetően. A bázisnál van egy bolt, ahol meg tudod vásárolni a kezdőtárgyakat, amelyek segítenek abban, hogy erősebbé válj, vagyis plusz erőket, effekteket adnak. Innen kiindulva négy helyre lehet menni: a felső, középső és alsó ösvényre, illetve a dzsungelbe – ennek függvényében öt típusú hőst tudsz választani. A három ösvényen vannak tornyok, amik sebesítenek, ha a közelükbe mérsz. Ezek védik a két bázist.

A játéknak az a lényege, hogy a csapat bekerüljön az ellenség bázisába, miközben lerombolják a tornyokat, harcolnak, és a boltban jobb tárgyakat vásárolnak, hogy erősebbé váljanak. De nem elég bekerülni az ellenség bázisába, hanem egy Nexus nevezetű építményt is le kell rombolni, hogy nyerhessen a csapat.

Kis Benjamin (VII.B osztály)

Tea Stilton - Tiszta tenger hadművelet

A Tiszta tenger hadművelet című könyv a Tea angyalai sorozat egyik kötete. A mű öt segítőkész lányról szól: Nicky, Paulina, Pamela, Violet és Colette. A lányok a tengerparton sétálva rábukkannak a Caretta Caretta teknős (ritka faj) tojásaira. A homokban levő tojásokat sok veszély fenyegeti, de a lányok rögtön felajánlják segítségüket, és egész nyáron gondoskodnak róluk. Összegyűjtik a szemetet a partról, az algákat a tengervízből...

Az egészben a legjobb, hogy az akció közben egyik barátjukkal együtt, Mike-kal, Tea angyalai egy érdekes dokumentumfilmecskét is filmeznek.

A mű bemutatja a barátság, kitartás és segítőkészség erejét.

„Több mint barátnők. Nővérek!”

Barabás Adél (VII.B osztály)

Karinthy Frigyes – Tanár úr kérem

Nekem azt mondta a mű önmagáról, a világról, a többi emberről, hogy mindenki – még az idősök is – szívesen emlékeznek vissza az iskolában eltöltött éveikre, mert az iskola minden ember élete útján egy nagyon fontos állomás. Egyaránt szívesen gondolnak vissza az örömeikre, a rossz élményekre, valamint a hajdani szorongásra.

Ez az írás – a *Tanár úr, kérem* – igazolja, hogy változnak az iskolák és a gyermekek, de az élmény ugyanaz, mint régen, és ezek az élmények olyan frissen hatnak, mintha csak ma történtek volna, mert az élményeknek ilyen hatalmas és maradandó erejük van.

Karinthy Frigyes 1916-ban kiadott humoros novelláskötete megtanít arra, hogy az emlékekből ekkora erőt tudunk meríteni, hogy akár híressé is válhatunk, ahogyan ez a könyv végén is áll:

„Így lettem íróvá.”

Major Barna (VII.A osztály)

Irányító tanár: Bakó Ágnes

Szerkesztők: Barabás Adél, Berta Evelyn Boglárka, Bíró Fanni, Gyömbér Dávid, Király Rebeka, Kis Benjamin, Major Barna, Nagy Emma Dóra, Nagy-György Emese, Péter Hanna, Povian Alessia, Szentmiklósi Anna, Varga András.

Borítógrafika: Fedőlap - Juhász Antónia, Hátlap - Szlovák Imola

Tördelő: Orosz Sándor

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

A lap megjelenését a
Bethlen Gábor Alap és a Bartók Béla Alapítvány
támogatta.